ହରିଚନ୍ଦ

ବନାମ

ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ଜାନୁଆରୀ 14, 1998

[ଏସ.ପି. ଭରୁଚା ଏବଂ ଭି.ଏନ୍. ଖାରେ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଫୌଜଦାରୀ ଆଇନ:

ଅପରାଧୀ ପରିବୀକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1958:

ଧାରା 12 -ଏକ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଅଯୋଗ୍ୟତାକୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା - ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟତା -ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 408 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା -ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା କାରଣରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଚାକିରିରୁ ବରଖାସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା - ବୈଧତା -ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା: ଧାରା 12 କେବଳ ଏକ ଅଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଯାହା ଅପରାଧ ଏବଂ ଏହାର ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିବା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ସହିତ ଜଡିତ।ତେଣୁ, ଧାରା 12 ସରକାରୀ ଚାକିରିରୁ ବରଖାସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ନିଷେଧ କରିନଥିଲା - ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860, ଧାରା 408 - ସେବା ଆଇନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 ର ଧାରା 408 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 1,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା - ଅପିଲରେ, ଦୌରା ଅଦାଲତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ ପରିବୀକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1958 ର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା କାରଣରୁ, ଉତ୍ତରଦାତା, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଅପିଲକାରୀ ଚାକିରିରେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଚାକିରିରୁ ବରଖାସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ବରଖାସ୍ତକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସରକାରୀ ସେବାରୁ ହଟାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ଏକ କାରଣ ଭାବରେ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: 1. ଅପରାଧୀ ପରିବୀକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1958ର ଧାରା 12 କେବଳ ଏକ ଅଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ଯାହା ଅପରାଧ ଏବଂ ଏହାର ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିବା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ସହିତ ଜଡିତ । ତାହା ହେଉଛି "ଅଯୋଗ୍ୟତା, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଏପରି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧର ଦଣ୍ଡବିଧାନ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ" ଶବ୍ଦର ସରଳ ଅର୍ଥ । ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଅପରାଧ ଏବଂ ଏହାର ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିବା ଆଇନରେ ଏକ ଅଯୋଗ୍ୟତା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା କିନ୍ତୁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଧାରା 12 ଯୋଗୁଁ, ଅଯୋଗ୍ୟତା ଭୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ଧାରା 12 କାରଣରୁ, କୌଣସି ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ସରକାରୀ ଚାକିରିରୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଆଇଥା ଚନ୍ଦର ରାଓ ବନାମ ଏ.ପି. ର ରାଜ୍ୟ, **[1981] Supp. ଏସ୍.ଏସ୍.ସି. 17, ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି କୁହାଗଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1451/1987 ।

ସି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 1531/85ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 25.3.85 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଜ୍ଜାଗର ସିଂହ ଏବଂ ଜେ.ଡି. ଜୈନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏସ୍.ପି. ଭରୁଚା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେବା ଜାରି କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 408 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 1,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ

ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲରେ, ଦୌରା ଅଦାଲତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ ପରିବୀକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1958 ର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଭଲ ଆଚରଣ ପାଇଁ 5,000 ଟଙ୍କାର ମୁଚାଲିକା ଦାଖଲ ଏବଂ ସମାନ ପରିମାଣର ଜାମିନଦାର ଦାଖଲ କରି ପରିବୀକ୍ଷାରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଉ ।

ଅପିଲକାରୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା କାରଣରୁ, ଉତ୍ତରଦାତା, ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପିଲକାରୀ ଚାକିରିରେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଚାକିରିରୁ ବରଖାସ୍ତ କରିଥିଲେ । ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବରଖାସ୍ତକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । 25 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1985 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଯାହା ଅପିଲ ଅଧୀନରେ ରହିଛି, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ତତ୍କାଳ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଅପରାଧୀ ପରିବୀକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1958 ର ଧାରା 12 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଚାକିରିରୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରି ନଥାନ୍ତା, ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଂଶରେ ଲେଖା ଅଛି:

> "ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, କୌଣସି ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଧାରା 3 କିମ୍ବା ଧାରା 4 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହିପରି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧର ଦଣ୍ଡବିଧାନ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ କୌଣସି ଅଯୋଗ୍ୟତା ଭୋଗିବେ ନାହିଁ ।"

ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ, *ଆଇଥା ଚନ୍ଦର ରାଓ ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ*, [1981] Supp. ଏସ୍.ସି.ସି. 17 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ରାଓ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 304A ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 500 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ କରିବା ପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନଟିର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ପାଇ ନଥିଲେ । ଏହା ବିଚାର କରିଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା କି ଯେଉଁଥିରେ ଅପିଲକାରୀ ପୂର୍ବରୁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ । ଦୌରା ବିଚାରପତି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ରାଓଙ୍କ ତରଫରୁ କିଛି ପରିମାଣର ଯୋଗଦାୟୀ ଅସାବଧାନତା ଥିଲା । "ଏହି ମାମଲାର ଅଦ୍ଭୁତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି" ଉକ୍ତ ରାଓଙ୍କୁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ମୁକ୍ତ କରିବା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, "ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଅପରାଧୀ ପରିବୀକ୍ଷା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା ତାଙ୍କ ସେବା ବୃତ୍ତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିନପାରେ ।"

ଉକ୍ତ ରାଓଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ଆଦେଶ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଅପିଲ ଉପରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ବଜାୟ ରହିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମାମଲାର ଅଦ୍ଭୁତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉକ୍ତ ରାଓଙ୍କୁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ "ଅପରାଧୀ ପରିବୀକ୍ଷା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା ତାଙ୍କ ସେବା ବୃତ୍ତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିନପାରେ"। ଆମେ ରାଓଙ୍କ ମାମଲାର ଆଦେଶରେ ଧାରା 12 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କିମ୍ବା "ଅଯୋଗ୍ୟତା, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଏହିପରି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧର ଦଣ୍ଡବିଧାନ ସହିତ ଜଡିତ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଲୋଚନା ପାଇ ନାହୁଁ । ତେଣୁ ଏହି ଆଦେଶକୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆମ ବିଚାରରେ, ଅପରାଧୀ ପରିବୀକ୍ଷା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12 କେବଳ ସେହି ଅଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲାଗୁ ହେବ ଯାହା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ସହିତ ଯାଇଥାଏ ଯାହା ଅପରାଧ ଏବଂ ଏହାର ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । ତାହା ହେଉଛି "ଅଯୋଗ୍ୟତା, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଏହିପରି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧର ଦଣ୍ଡବିଧାନ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ" ଶବ୍ଦର ସରଳ ଅର୍ଥ । ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଅପରାଧ ଏବଂ ଏହାର ଦଣ୍ଡ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଆଇନ ମଧ୍ୟ ଅଯୋଗ୍ୟତା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା କିନ୍ତୁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଧାରା 12 କାରଣରୁ ଅଯୋଗ୍ୟତା ଭୋଗନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ଧାରା 12 କାରଣରୁ, କୌଣସି ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ସରକାରୀ ଚାକିରିରୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଏହି ଅପିଲ ଖାରଜ ହୋଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଭି.ଏସ୍.ଏସ୍. ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>**ଅସ୍ୱୀକରଣ**</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।